သခင့်စကား
The LORD's Word
ဝိညာဉ်ရေး ရာ စာစောင်

အကြင်သူသည် ငါ့ကိုင်း၊ ငါ့စကား ကိုင်း ရှက်၏။ လူသားသည် မိမိအဘ ခမည်းတော်၏ ဘုန်းအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက် သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန် အခြံအရံတို့နှင့် ကြွလာသောအခါ ထိုသူကို ရှက်တော်မူလတံ့။ မာကု ၈း၃၈

အမှတ်စဉ် (၈၄)	ဩဂုတ်လ	၂၀၀၈ ခုနှစ်	ဓမ္မဒါန (လစဉ် ပထမ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း အခမဲ့ ဖြန့်ချိသည်)

tvn ဇင်မာ(ပုသိမ်)

ငါ့ဘဝတွင် 'ပေ' ဖြစ်ခဲ့စဉ် ၊ ထု လိုသူများ ရိုက်ကြ နှက်ကြ
ကရုဏာတရား ဗလာကျင်းလို့ 'ပေ'ဖြစ်ရကျိုး မနပ်လှပါတကား။
ထို့နောက် ငါသည် 'တူ' ဖြစ်ပြန်၍ ထုမယ် ထောင်းမယ်
ငါ့အလှည့်ကွယ်၊ ကြံရွယ်နေတုံး ––၊
ထိုမှ ငါသည် 'တူ'ကို အဝေးသို့ ပစ်လိုက်၏။ ။

––––––––––––––––––––––––––––––

အခွင့် ပေးအပ်လိုက်ပါ Samuel Soe Lwin(ကလေးမြို့ချင်းပြည်နယ်)

သင့်နှလုံးရှေ့မှာ အရှင် တစ်ပါး ၊ တံခါးခေါက်နေ သင်သိရဲ့လား၊
ထွက်ခွာ မကြွခင် မေတ္တာပြ အရှင်အား ဝင်ရောက်ခွင့်ကို ပေးပါလား။
ကရုဏာမြတ် ရှေ့တော်ထား မိန့်မြွက်ဆိုနေ ကြားရဲ့လား၊
အချိန် မနှောင်းခင် သင့်နှလုံး ပြင်၍ သွန်သင်ခွင့်ကို ပေးပါလား။
မေတ္တာတော် အနတ္တဖြင့် ထုမလို့ ကယ်တင် မြင်ပါရဲ့လား၊
ကျေးဇူးအသိနဲ့ယှဉ် သင့်ဝိညာဉ် အရှင်အား ကယ်တင်ခွင့်ကို ပေးပါလား။
ထွတ်မြတ်တို့၏ ထွတ်သခင် ၊ ဘုရားမြတ်ရှင်အား ယုံကြည်သက်ဝင်
ခိုကိုးဝင်မှ ဘယာကင်းဝေး ငြိမ်းသာယာ ဘဝစစ်မှန်။

ခွင့်လွှတ်ပါ..သခင် (ထူး)

ခရစ်တော် ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူရာနေ့ Easter Sunday မကျရောက်ခင် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို သက်သေခံချင်ပါသည်။ ကိုယ်တော့်ကို ကတိ အမျိုးမျိုး ပေးခဲ့သူ ကျွန်တော့်အဖို့ အလွန်မှ ရှက်စရာဖြစ်ခဲ့သည်။ Ash Wednesday မှစ၍ ရှင်ပြန် ထမြောက်တော်မူရာနေ့ အထိ အစာရှောင် ဆုတောင်းမည်ဟု ကတိပြုခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ထိုကတိ မတည်ခဲ့။ ကိုယ်တော်ကမူ မိမိ လိုအပ်သမျှကို မဆိုင်းမတွ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ပေးအပ်ခဲ့သည်က များသည်။ အစာရှောင် ဆုတောင်းခြင်းဆိုသည်မှာ မိမိ ကိုယ့်အကျိုးအတွက်ထက် ဘုရားသခင်ဖို့ ဖြစ်သင့်သည်။ ကိုယ်တော့် လိုလားချက်ကား "မျှော်လင့်ချက် ဆုံးရှုံးနေသူများ၊ ယူကြုံးမရ ဖြစ်နေသူများ၊ သက်ကြီး ရွယ်အို ခိုကိုးရာမဲ့ နာမကျန်းဖြစ်နေသူများ၊ အေအိုင် ဒီအက်စ် ရောဂါသည် ဝေဒနာရှင်များအား ဖေးမကူညီရန် အလို့ငှာ အထူး အစာရှောင်သင့်ပါသည်။"

ခရစ်တော်၏ သမ္မာကျမ်းစာထဲတွင် "အငယ်ဆုံးသောသူအား ပြုစုခြင်းသည် ငါ့အား ပြုစုခြင်း" ဟုဆိုထားရာ မိမိအနီးနား ဝန်းကျင်တဝိုက်တွင် အမှန် တကယ် လိုအပ်သူများ သားသမီး ကျောထောက်နောက်ခံမရှိသူ သက်ကြီး ရွယ်အိုများအား ကူညီစောင့်ရှောက်သင့်ပါသည်။ ယေရှုက "ဝန်လေး၍ ပင်ပန်းသောသူ အပေါင်း တို့ ငါ့ထံသို့လာကြလော့" ဟုဖိတ်ခေါ်ရာ ကျွန်တော့် အဖို့ လိုအပ်သော အချိန်တွင်သာ ဖြစ်ပြီး ကောင်းစားနေသော အချိန်တွင် ကိုယ်တော်အား ပြန်လည် ကျေးဇူးဆပ်ဖို့ မေ့တတ်နေသည်က များသည်။

လွန်ခဲ့သော အချိန်ကာလက မိမိသည် အလွန်ဆိုးပေသော လူငယ် တစ်ဦး ဖြစ်ပြီး အရက်အလွန် အကျွံ သောက်ခဲ့ဖူးသည်။ အရက်မူးလွန်၍ လမ်းမ ပလက်ဖောင်းတွင် အိပ်ပျော်နေခဲ့၍ ကင်းလှည့်နေသော ရဲ အရာရှိက တွေ့မြင်ခဲ့ရာ မိမိအား ဤကဲ့သို့ အိမ်ပျော်နေလျှင် ကားတိုက် သေနိုင်သည်ဟုဆိုကာ မိမိအား စခန်းထဲ တွင် တစ်ရက်ချုပ်နှောင်ထားခဲ့ပါသည်။

နောက်တနေ့ နေ့လည်ပိုင်းတွင် အမူးပြေပြီးဖြစ်သော ကျွန်တော့် အား ရဲစခန်းမှ ပြန်လွှတ်ပေးခဲ့သည်။ ကိုယ်တော်၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ရဲစခန်းမှ လွတ်ပြီးနောက် တရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ပွဲတော်မင်္ဂလာ ဝင်စားခွင့်ရခဲ့သည်။ ကိုယ်တော်သည် မိမိအား နောက်နောင်ထို ကဲ့သို့မဖြစ်စေရေးအတွက် သတိတရား၊ အသိတရားနှင့် နောင်တတရားကို ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ဤသည်ကိုပင် မိမိသည် အခွင့်အခါ သင့်လျှင် ပြန်လည် သက်သေခံဖို့ရန် အဆင်သင့် မဖြစ်ခဲ့။ ယခုတဖန် ခရစ်တော် ယေရှုသည် ကျွန်တော်၏ အပြစ်အတွက် ကားတိုင်ပေါ်တွင် အသေခံခဲ့သည်။ ကျွန်တော်၏ အပြစ်အတွက် အပြစ်မရှိသော သခင်ယေရှုက ကားတိုင်ပေါ်တွင် အသေခံခဲ့သည်။ ထို့အတွက် ကျွန်တော်သည် ကိုယ်တော်အတွက် တရက်တလေမျှ အစာမရှောင်နိုင်ခဲ့ သည့်အတွက် ကိုယ်တော်အား ကျွန်တော် တောင်းပန်လိုသော စကားမှာ "ခွင့်လွှတ်ပါ..သခင်" ဟူ၍သာ။ ။ **(ထူး)**

uReawm& , rmvm& , em*p& , pcRr& , မင်းအောင်သက်လွင်

ကျွန်တော်နှင့်မာလာ။ ။

'မာလာ'နဲ့ ကျွန်တော် စသိတုန်းက 'မာလာ့'ကို 'မာလာ'မှန်း ကျွန်တော် မသိခဲ့ရိုး အမှန်ပါ။ မှတ်မှတ်ရရ ၂၀၀၆ ခုနှစ် မေလ ဒုတိယ အပါတ်လောက်မှာပေါ့။ ကျွန်တော် ခွင့်နဲ့ မြန်မာပြည်ကို ပြန်သွားခဲ့တယ်။ ထုံးစံအရဆိုရင် ကျွန်တော်က ဧပြီလမှာ ပြန်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မြန်မာပြည် နှစ်ကူးသင်္ကြန် အချိန်မှာ အပြင်ထွက်ရတာ စိတ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်တဲ့အတွက် သင်္ကြန်ပြီးမှ စင်ကာပူက သူဌေးဆီမှာ ခွင့်တင်ပြီး ရန်ကုန်ပြန်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ရန်ကုန်မှာ ရှိနေတုံး တစ်ညမှာ နွေခေါင်ခေါင် ဖြစ်ပေမဲ့ လေကြီးမိုးကြီး ကျပါတယ်။ မိုးသုံးရက်လောက် ဆက်တိုက်ရွာပါတယ်။ မိုး အဝင် စောတာလား၊ မုန်တိုင်း ကျလို့လား ကွဲကွဲပြားပြား မသိပေမဲ့ နောက်တစ်နေ့ မနက်မှာ အိမ်ချင်း ကပ်လျက် ဆောက်ထားတဲ့ အမေ့အိမ် ခေါင်မိုးပေါ် တပ်ထားတဲ့ တီဗီလိုင်း ဖမ်းတဲ့ ဂြိုလ်တုစလောင်း လဲကျနေတာကို ကျွန်တော့်အိမ် အပေါ်ထပ် ပြူတင်းပေါက်ကနေ လှမ်းတွေ့လိုက်ရပါတယ်။

ဂပေ စလောင်း လေပြင်းမုန်တိုင်းကြောင့် လဲကျသွားတာဖြစ်တဲ့အတွက် အမေ့ အိမ်ပေါ်က အမိုး သွပ် လေးချပ် ပွင့်ထွက်သွားပါတယ်။ နှစ်ထပ်အိမ် ဖြစ်တဲ့အတွက် အမေတစ်ယောက်တည်း အောက်ထပ်မှာ အိပ်လို့ ညတုံးက အမိုးလန်ပြီး စလောင်းလဲသွားတာကို မနက်မိုးလင်း မုန်တိုင်းစဲမှ သိကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အိမ်အမိုး ပြင်ဖို့လာတဲ့ လက်သမားဆရာလေးက ညတုံးက လေမုန်တိုင်းကြောင့် သူတို့ရပ်ကွက်ထဲမှာ အိမ်တော်တော်များများ ပျက်စီးသွားသလို စက်ရုံ အလုပ်ရုံတွေလဲ အမိုးတွေ လန်သွားပါတယ်လို့ ပြောပြပါတယ်။ ညဘက် ကားမှတ်တိုင်မှာ ကားစောင့်နေတဲ့သူတွေ မုန်တိုင်းထဲပါပြီး လွင့်ထွက်သွားတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ နောက်နေ့ မနက် သတင်းစာထဲမှာ မုန်တိုင်းကြောင့် ပျက်စီးသွားတဲ့ သတင်းတွေပါလာပြီး ၂၀၀၆ခုနှစ် ဧပြီလ ကုန်ပိုင်းမှာ (ရက် အတိအကျ မမှတ်မိပါ) တိုက်ခတ်ခဲ့တဲ့ မုန်တိုင်းကို "မာလာမုန်တိုင်း"လို့ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်တွေက အမည်ပေးထားတာကို ဖတ်လိုက်ရပါတယ်။ အဲဒါ ကျွန်တော်နဲ့ မာလာရဲ့ တွေ့ဆုံခြင်း အမှတ်တရ ပါဘဲ။

ကျွန်တော်နှင့်နာဂစ်။ ။

ကျွန်တော် စင်ကာပူမှာ ရှိနေချိန်မှာ မြန်မာပြည်က မိသားစုကို တစ်ပါတ် တစ်ကြိမ်လောက် ဖုန်းခေါ်ဖြစ်ပါတယ်။ ၂၀၀၈ခုနှစ် မေလဆန်းမှာ စနေ တနင်္ဂနွေမှာ မခေါ်ဖြစ်တဲ့ ဖုန်းကို တနင်္လာနေ့မှ ခေါ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဘယ်လိုမှ ခေါ်လို့ မရပါဘူး။ ကျွန်တော့်အိမ်က ဖုန်း ပျက်နေတယ်ထင်လို့ အိမ်နီးနားချင်းတွေ၊ အမျိုးတွေဆီ ခေါ်ကြည့်ပါတယ်။ ခေါ်လို့မရပါဘူး။ သူငယ်ချင်းတွေက မြန်မာပြည်မှာ မုန်တိုင်းတိုက်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။ မုန်တိုင်းဆိုတာ ကမ္ဘာတလွှား တိုက် နေကျ ဆိုတော့ သိပ် မထူးဆန်းသလို နေခဲ့ပေမဲ့ စင်ကာပူက ချာနယ်နျူးအေးရှား ထဲမှာ ဗီဒီယိုသတင်း ဓါတ်ပုံတွေ၊ သေဆုံးသူ စာရင်းတွေ မြင်ရ ကြားရတော့မှ တော်ရုံ တန်ရုံ မုန်တိုင်း မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သတိထားမိလိုက်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ကြားလိုက် မြင်လိုက်ရတဲ့ သတင်းတွေကတော့ မကြားချင်၊ မမြင်ချင် အဆုံး ဖြစ်တဲ့ သေဆုံး၊ ပျောက်ဆုံးသူတွေရဲ့ စာရင်းသတင်းပါဘဲ။ မုန်တိုင်းကလဲ နာမည်ရှိတယ်။ ဘာတဲ့ "နာဂစ်မုန်တိုင်း" တဲ့။

မှတ်မှတ်ရရ 'မာလာ'နဲ့ 'နာဂစ်' တိုက်တာ ခုနှစ် မတူပေမဲ့ (၂၀၀၆ နဲ့ ၂၀၀၈) ဧပြီလ အကုန် မေလဆန်းပိုင်း ဖြစ်တဲ့အတွက် တိုက်ခတ်ချိန် နေ့ရက်တော်တော်လေး နီးစပ်တာကို သတိထားမိလိုက်ပါတယ်။ နာဂစ် မဖြစ်ခင် တစ်လလောက်တုံးက မြန်မာပြည် တောင်ပေါ်မြို့လေး တစ်မြို့မှာ မုန်တိုင်း ဝင်မွှေသွားလို့ အိမ်ခေါင်မိုးတွေ လွင့်ထွက်သွားတဲ့ သတင်းဓါတ်ပုံလေးကို မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ဆီ လှမ်းပို့ပေးပါတယ်။ ကိုယ်မရောက်ဖူးတဲ့ နေရာ၊ ကိုယ့် ဆွေမျိုး သားချင်းတွေ မရှိတဲ့နေရာမို့ ပေါ့ပေါ့တန်တန်ဘဲ သဘောထားလိုက်မိပါတယ်။

ဟော အခုတော့ ကျွန်တော့် အမျိုးတွေနေတဲ့ မြို့ကို ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်း နာဂစ်က တည့်တည့်ကြီး ဝင်တိုက်လိုက်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်ဟာ အနာပေါ် တုတ်ကျသလို ခံစား လိုက်ရပါတယ်။ ကျွန်တော့် အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်

တပ်ထားတဲ့ တီဗီ ဖမ်းတဲ့ ဂပေ စလောင်း မှန်တိုင်းကြောင့် တွန့်ကြေပြီး ပြုတ်ထွက် သွားပါတယ်။

ကျွန်တော် ငယ်ငယ်ကတည်းက ကရုတစိုက် စိုက်ပျိုးထားလို့ တော်တော်ကြီး နေပြီဖြစ်တဲ့ အိမ်ရှေ့က မန်ကျည်းပင်ကြီး အပင်လိုက် လဲကျသွားပါတယ်။ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်နီးပါးရှိပြီဖြစ်တဲ့ မန်ကျည်းပင်၊ ငယ်ငယ်လေး ကတည်းက စိုက်ပျိုးရေလောင်း လာခဲ့တဲ့ အပင်ကြီးဟာ တစ်ညတည်းနဲ့ မုန်တိုင်း တိုက်လို့ လဲပြို သွားတဲ့အတွက် ကျွန်တော်ဟာ သစ်ပင်ကြီးကို နှမြောတဲ့ စိတ်တွေ ဝင်လာခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဘာကို သွားသတိရလိုက်သလဲဆိုတော့ ဓမ္မဟောင်း ကျမ်းစာထဲက တစ်ရက်တည်းပေါက်ပြီး အရိပ်မိုးပေးတဲ့ ကြက်ဆူပင်ကို ပိုးကောင် ကိုက်လို့ နှမြောစိတ်ဝင်နေတဲ့ 'ယောန'ကို သွား အမှတ်ရ လိုက်မိပါ တယ်။

ယောန ၄း၅–၁၀ ပိုးကောင်သည် ကြက်ဆူပင် ကို ကိုက်၍ ညှိုးနွမ်း စေ၏။ -- ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ပင်ပန်းစွာမလုပ်၊ ကြီးပွါး စေခြင်းငှါလည်း မပြုစု၊ တညဥ့်ခြင်းတွင်ပေါက်၍ တညဥ့်ခြင်းတွင်သေသော ကြက်ဆူ ပင်ကိုနှ မြောသည်တကား။- ငါသည် များစွာသောတိရစ္ဆာန်တို့ကိုမဆို၊ ကိုယ် လက်ျာလက် နှင့် လက်ဝဲလက်ကိုမျှ ပိုင်းခြား၍ မသိသော သူတသိန်း နှစ် သောင်း မက၊ လူများ သော နိနေဝေ မြို့ကြီးကို ငါနှမြော သင့်သည်မဟုတ်လောဟု မိန့် တော်မူ၏။

ကျွန်တော့် အိမ်ရှေ့က မန်ကျည်းပင်ကို ကျွန်တော် နှမြောတာထက် ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံထဲက လူသားတွေရဲ့ ဝိညာဉ်ကို ဘုရားသခင်က သာ၍ နှမြော ပါလား ဆိုတဲ့ အသိစိတ်လေး ဝင်လာမိပါတယ်။

ကျွန်တော်နှင့်စီချွမ်

နာဂစ် သတင်းကြောင့် စိတ်မသာညည်းတွားလို့ မပြီးသေးခင်မှာ နောက် သတင်းတစ်ခုက တရုတ်နိုင်ငံရဲ့ မြေလျှင် သတင်းပါဘဲ။ ပြီးလိုက်တဲ့ အဆောက်အဦ။ သေလိုက်တဲ့ ကလေးတွေ တီဗီဖန်သားပြင်ပေါ်မှာ မြင်ရတဲ့ သေဆုံးသူ စာရင်းက ရာထောင်ဂဏန်းကနေ သောင်းဂဏန်းအထိ တက်လာလိုက်တာ တော်တော် ပျက်ဆီးသွားတယ်လို့ မှတ်လိုက်ရပါတယ်။ အဲဒီ ရက်ပိုင်း အတော အတွင်းမှာ စင်ကာပူနိုင်ငံက အခမဲ့ ထုတ်ဝေတဲ့ သတင်းစာ တစ်စောင် **My Paper** မေလ ၁၄ရက် ၂၀၀၈ ခုနှစ် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မျက်နှာဖုံးဆောင်းပါး ထဲမှာ မြေလျှင် မလှုပ်ခင်တုံးက **Manzhu** မြို့ တစ်နေရာမှာ ဖားပြုတ်တွေ သိန်းနဲ့ ချီပြီး မြေကြီးထဲက ထွက်လာတယ် ဆိုတဲ့ သတင်း ဓါတ်ပုံနဲ့ တကွ ပါလာ ပါတယ်။ **Manzhu** မြို့ဟာ လျှင်ဒဏ် အများဆုံးခံရတဲ့ **Wen Chuan** မြို့ရဲ့ အရှေ့တောင်ဘက် ၆၀ ကီလို မီတာ အကွာမှာတည်ရှိပါတယ်။ အလားသဏ္ဍာန်

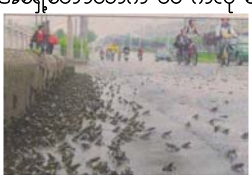

တူစွာဘဲ **Tai Zhou, Jiangsu** ပြည်နယ်မှာလဲ လျှင်မလှုပ်ခင် သောကြာနေ့က မြို့လမ်းမပေါ်ကို ဖားပြုတ်တွေ သိန်းနဲ့ ချီပြီး ထွက်လာတယ်လို့ ဒေသခံ တွေက ပြောပြပါတယ်။ တစ်ချို့က အထူးအဆန်း ထင်ပြီး ဖားပြုတ်တွေကို ဓါတ်ပုံရိုက် ထားကြပါတယ်။ မကြာခင်မှာ တရုတ်ပြည် စီချွမ်ပြည်နယ်မှာ မြေ လျှင် လှုပ်ပါတယ်။ လူတစ်သောင်းကျော် သေကြေပျက်ဆီးခဲ့ပါတယ်။ လျှင် လာမယ်ဆိုတာ ဖားပြုတ် တွေက ကြိုတင် သိလို့ မတိုင်ခင် ကတည်းက နေရာပြောင်း ထွက်ပြေးကြတယ်။ လူတွေကတော့ မသိဘူး။ လျှင် လာမှာလဲ မသိဘူး။ ဖားပြုတ် ထွက်ပြေး တာကိုလဲ ဘာ့ကြောင့် မှန်းမသိပါဘူး။ လူတွေက တိရိစ္ဆာန်တွေထက် အသိဉာဏ် ပိုရှိတယ်ဆို။ သူတို့ရဲ့ ထူးခြားတဲ့ အပြုအမူတွေက လူတွေကို သတိပေးနေပါတယ်။

မြစ်ကမ်းနားမှာ နေတဲ့ တောသူ တောင်သားတွေ ပြောစကား အရ တွင်းအောင်း သတ္တဝါဖြစ်တဲ့ ဂဏန်းတွေ၊ ဖားတွေ၊ မြွေတွေ၊ ပုရွက်ဆိတ်တွေ မြေပြင်ပေါ် အထွက်များရင် အဲဒီနှစ်မှာ မိုးများမယ်၊ ရေကြီးမယ်တဲ့။ တိရိစ္ဆာန်တွေက လူတွေကို ပညာ ပေးပါတယ်။ ဒါနဲ့ ပါတ်သက်ပြီး ကျမ်းစာထဲမှာ လူကို မြည်းက သတိပေး စကား ပြောတာလေးကို သွားသတိရလိုက်မိပါတယ်။

ဣသရေလလူမျိုးတွေကို ကျိန်ဆဲဖို့ ရန်သူ မောပြည်သား အသက်ကြီး သူတွေနဲ့ မိဒျန်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတွေက ဗာလမ် ကို လက်ဆောင် အခပေးပြီး ကျိန်ဆဲခိုင်းပါတယ်။ ဣသရေလလူမျိုးတွေကို ကျိန်ဆဲဖို့ မြည်းစီးလာတဲ့ ဗာလမ် ကို ကောင်းကင်တမန်က လမ်းခုလတ်မှာ တားဆီးပါတယ်။ ဗာလမ်က ကောင်းကင် တမန်ကို မမြင်ပါဘူး။ အဟိတ် တိရိစ္ဆာန်ဖြစ်တဲ့ မြည်းက ကောင်းကင် တမန်ကို မြင်ပါတယ်။ နောက်ဆုံး တိရိစ္ဆာန်က လူလို စကားပြောပြီး သတိ ပေးမှ ဗာလမ် ဟာ ကောင်းကင်တမန်ကို မြင်ခဲ့ပါတယ်။

တောလည်ရာ ၂၂း၁–၃၅ -- မြည်းသည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်ကို မြင်ပြန်သောအခါ၊ ဗာလမ် အောက်၌ဝပ်လျက်နေ၏။ ဗာလမ်သည် အမျက်ထွက်၍ တောင်ဝေးနှင့် မြည်းကို ရိုက်လေ၏။- ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် မြည်း၏ နှုတ်ကိုဖွင့်တော်မူ၍၊ မြည်းက သင်သည် ငါ့ကို သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ရိုက်ရ မည် အကြောင်း၊ ငါသည်သင်၌ အဘယ်သို့ ပြုဘိသနည်းဟု ဗာလမ်အား မေးလျှင်၊ ဗာလမ်က၊ သင်သည် ငါ့ကို ကျီစားပါသည်တကား။ ငါ၌ ထား ရှိပါစေသော။ ထား ရှိလျှင် သင့်ကို ယခုသတ်မည်ဟု မြည်း အားဆို၏။ မြည်းကလည်း၊ ငါသည် ယနေ့ တိုင်အောင် သင်၏ အစီးကို အစဉ်ခံရသော သင်၏ မြည်း ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ သင်၌တခါမျှ ဤသို့ ငါ ပြုဘူးသလောဟု ဗာလမ်အား မေးလျှင်၊ မပြုဘူးဟု ပြန်ပြော ၏။- ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည် ဗာလမ်မျက်စိကို ဖွင့်တော်မူ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်သည် ထားကို မိုးလျက်၊ လမ်း၌ရပ်နေသည်ကို ဗာလမ်သည် မြင်သဖြင့် ဦးချ၍ ပြပ်ဝပ်လေ၏။

နေ့စဉ သဘော် ပေါ်ကို သံလွင်ခက်လေး ချီးယူ လာပေးတဲ့ ချိုးငှက်၊ အစာငတ်နေတဲ့ ပရောဖက် လေယကို အမဲသား ယူလာပေးတဲ့ ကျီးအ ငှက်၊ ဗာလမ်ကို စကားပြောတဲ့ မြည်း တိရိစ္ဆာန်တွေလို ကြိုတင်သတိပေးတဲ့ ဖားပြုတ်တွေကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ သတိ မမူမိတဲ့ သူတွေကတော့ ဗာလမ် လို အဖြစ်မျိုး ကြုံရ မယ်ဆိုတာ၊ စီချွမ် မြေလျှင် က သက်သေ ထူနေပါတယ်။

သဘာဝဘေးဒဏ်ကြောင့် အတိဒုက္ခရောက်နေတဲ့ သူတွေအတွက် ကျမ်းပိုဒ် တစ်ပိုဒ် နဲ့ နှစ်သိမ့်ပါရစေ။ လု ၆း၂၁ ယခုတွင် ငတ်မွတ်သော သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဝပြောခြင်းသို့ ရောက်ကြလတံ့။ ယခုတွင် ငိုကြွေးသော သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ရယ်ကြလတံ့။ **မင်းအောင်သက်လွင်**

---

aus;Z;awmrsm;Ei{0a*v t raqmirsm;

Auntyဒေးနီ၊

သူများတွေ စင်္ကာပူ ရောက်လာတဲ့အတွက် ခံစားရတဲ့ ကျေးဇူး တော်တွေ နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ရေတွက်ကြတော့။ ကိုယ် လည်း ရေတွက်လိုစိတ် တဖွားဖွား ပေါ်လာမိပါတယ်။ တ ချို့က မြန်မာပြည်မှာတုံးက ထမင်းဘူး မဝယ်နိုင်လို့ လူ မမြင်နိုင်တဲ့ သစ်ပင်အောက်မှာ ထမင်းအိုးနဲ့ ထမင်း သွားစား ရတာ၊ ဒီရောက်တော့ ထမင်းဘူးအမျိုးမျိုး သုံးခွင့်ရတာကို ရေး ပြသွားတယ်။ တချို့ ကလည်း ငပိရည်ချည်း သက်သက်နှင့် ငြပ်သီး။ တို့စရာ မပါ စားခဲ့ရပြီး ဒီရောက်မှ အစားမျိုးစုံ စားရတာကို ချီးမွမ်းရေ တွက်ကြတယ်။ ဒါတွေ အားလုံးကို လက်ခံပြီး အတူတူမျှဝေ ခံစားမိပါတယ်။

ကျွန်မ ကတော့ စင်ကာပူရောက်စက ကွမ်းသီးပင် အမြင့်ကြီးတွေ သီးချင်တိုင်း သီးပြီး၊ ကြွေချင်တိုင်း ကြွေနေတာကို တွေ့ရတော့ တော်တော် ဝမ်းသာ ပီတိ ဖြစ်မိပါတယ်။ ရွာက နေအိမ်မှာ နွေရာသီ ရေရှားလွန်းလို့ ရှိစုမဲ့စု မြောင်းထဲက ရေ အကျန်ရော၊ သုံးပြီးစွဲပြီး ရေတွေအားလုံးကိုစုပြီး စိုက် ထားတဲ့ ဝွေးတောက်ပင်တွေ ကွမ်းသီးပင်တွေကို လောင်းလိုက်ရတာ အမောပါဘဲ။ ရေလောင်း နည်းသွား တာနဲ့ တပြိုင်နက် အပင်က သွေ့ခြောက်ပြီး အရွက်ဝါ လာတယ်။ အခုတော့ ကိုယ် စိုက်တဲ့ အသီးကို စားစရာ မလိုဘဲ ကိုယ်မစိုက်တဲ့ အသီးတွေကို စားရမယ် ဆိုတဲ့ စကား အလွန်ကို မှန်နေပါလား။

နောက်တစ်ခု ကျေးဇူးတော် ရေတွက်ချင်တာက ခြေတလှမ်း လှမ်းတိုင်း။ တက်နင်းရတဲ့ ရောင်စုံကြမ်းခင်း အပြား ပုံစံအမျိုးမျိုးတွေပါဘဲ၊ မပွန်းမပဲ့မေ့ ဟောင်းနွမ်းသွားပြီဆိုရင် drill နဲ့ ထိုးထုတ်ပြီး အသစ်ပြန် ပြန် လဲလိုက်တဲ့ ကြမ်း ခင်းတွေပါဘဲ၊ ကိုယ့်ဒေသမှာတုံးက ဝါးထရံ အကာ၊ သစ်သား အကာ။ မြေကြီး အ ခင်းနဲ့ အိမ်မှာ နေခဲ့တုံးက အုတ်ခဲ တစ်လုံး ဝယ်ဖို့ ခက်ခဲလိုက်တာ၊ နီးတွေ၊ ဝါးတွေ၊ သစ်သားတွေ ကလည်း တနှစ် တနှစ် နေ စားလိုက် မိုးစားလိုက် လေစားလိုက်နဲ့ နှစ် တိုင်းလဲရတဲ့ စရိတ်က ရှာ မလောက်။ ပို့မလောက် လူတန်းစား ဖြစ်နေတယ်။ အုတ်ခဲ ဈေးကလည်း တဖြည်းဖြည်း တက်လိုက်တာ အခုဆို ဘယ်ဈေးပေါက်သလဲ ဆိုတာ မျက်ခြေပြတ် သွားပြီ။ အခုတော့ အုတ်ခဲဈေး နားထောင်ပြီး ဝယ်စ ထားစရာလဲ မလို အားလုံး သူ့နေရာနဲ့သူ ပုံစံအစုံ၊ အရောင်စုံ ခင်းပြီးသား၊ ကတ္တရာ လမ်းမပေါ် လျှောက်သွားရတိုင်းလည်း ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းမိပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ရွာက လမ်းတိုင်းမှာ ကိုယ်ထူကိုယ်ထ ကတ္တရာ လမ်းခင်းရလို့ ကိုယ်နေတဲ့ လမ်းထဲမှာ ခင်းတဲ့ အခါ လုပ်လိုက်ရတဲ့ အစည်း အဝေးတွေ၊ ကောက်လိုက်ရတဲ့ ပိုက်ဆံတွေ။ ပေးနိုင်သူ ရှိသလို၊ မှဆိုးမတို့ လစာနည်း ဝန်ထမ်းတို့ ကျတော့ မပေးနိုင်လို့ များလိုက်ရတဲ့ စကား တွေ၊ လမ်းခင်းတော့လည်း သူ့ အိမ်ရှေ့မှာ ကတ္တရာ ထူလို့၊ ကိုယ့် အိမ်ရှေ့မှာ ပါးလို့ စသဖြင့် များလိုက်ရတဲ့

စကားတွေ။ စင်ကာပူမှာတော့ မဲပြောင်နေအောင် လမ်းတိုင်းခင်းထားတာ ခလုပ်မထိ ဆူးမငြိဘဲလျှောက်လိုက်ရုံဘဲ ဒါတွေအားလုံး ကျေးဇူးတော်ရေတွက်ရုံဘဲမဟုတ်လား။

နောက် ကျေးဇူးတော်ကတော့ တာဝန် ဝတ္တရားပေါင်းစုံကို မထမ်း ရွက်ရတော့တဲ့ အငြိမ်းစား ဖြစ်ရခြင်းပါပဲ။ ဒီလိုကြီးမားပြီး အလုပ်များမြောင်လှတဲ့ ရာထူးမှ အချိန်မှီ စွန့်လွှတ်ခွင့်ရရှိခြင်း၊ နှုတ်ထွက်ခွင့်ကို အခက်အခဲကြားမှ နောက်ဆုံး ရရှိအောင် ပြင်ဆင်ပေးတဲ့ ဘုရားရှင်ရဲ့ ကျေးဇူးပါဘဲ။ နောက်ကျေးဇူးတော်ကတော့ မြတ်နိုးစရာ တွယ်တာစရာကောင်း လှတဲ့ တက္ကသိုလ်ဆရာ လောကကို ဆုံးခန်းတိုင်အောင် လုပ်ဆောင်ခွင့် ရရှိခြင်း ပါဘဲ။ မိမိ ဝါသနာပါရာ လုပ်ငန်းကို တစိုက်မတ်မတ် လုပ်ဆောင် နိုင်ခွင့် ရှိခြင်းဟာလည်း ကျေးဇူးတော်ပါဘဲ။

နောက်ဆုံးမှာတော့ အားလပ်ချိန်တွေ အများကြီးရပြီး ကိုယ် ဖတ်ချင်တဲ့ စာအုပ်၊ ကြိုက်တာဖတ် နိုင်ခွင့်ပါဘဲ၊ အဲဒီထဲက ဝေမျှချင်တာက မြန်မာပြည်က တက္ကသိုလ် ဆရာမ ဘဝကို စွန့်ပြီး သက်စွန့်ဆံဖျား ဆလုံ လူမျိုး ကြားမှာ သာသနာပြုပြီး တိုင်းရင်းသားစာပေကို တီထွင်ပေးတဲ့ မြန်မာတိုင်းရင်းသူ ဆရာမ စေးဘေ ပါဘဲ၊ ခရီးသွားရတဲ့ ဒုက္ခ၊ အနေအထိုင် စားသောက် ဆင်းရဲတဲ့ ဒုက္ခ၊ သူခိုး ဓါးပြနဲ့ ကြုံရတဲ့ ဒုက္ခ၊ သူများဘာသာ စကားကို အစအဆုံး သင်ယူပြီး ကျမ်းစာဘာသာ ပြန်ရတာတွေ အားလုံးကို ကြံ့ကြံ့ခံပြီး အားလုံး အောင်မြင်အောင် လုပ်နိုင်တာကို ချီးကြူးမိပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ကျန်ရှိခဲ့တဲ့ ရှေ့လုပ်ငန်း အတွက်လဲ ဆုတောင်းပေးဖို့ သူတောင်းဆို တာလဲ ပြောပြချင် ပါတယ်။ သူတို့ ရှေ့တန်းမှာ ထွက်ပြီး လုပ်နေတဲ့အခါ နောက်တန်းကနေလည်း အလေးအနက် ဆုတောင်းပေးဖို့၊ အနူးအညွတ် တောင်းပန်တဲ့ အခြား ဧဝံဂေလိ ဆရာတစ်ဦး အကြောင်းလဲ ဝေမျှချင်ပါတယ်။

သူကတော့ James Fraser ဆိုတဲ့ ဗြိတိသျှလူမျိုး၊ သာသနာပြု ဆရာပါဘဲ၊ တရုတ်ပြည် စာပေမှာ ဆရာယုဒသဿန်လိုဘဲ ဒုက္ခအမျိုးမျိုး ခံပြီး အသက်ပေးသွားပါတယ်။ ၁၉၃၈ စက်တင်ဘာ ၂၅ ရက်မှာ အသက် ၅၂နှစ်မှာ သန်သန် မာမာ ရှိနေပါလျှက်နဲ့ ငှက်ဖျားပိုး ဦးနှောက်ထဲဝင်ပြီး ရုတ်တရက် ဆုံးပါးသွားပါတယ်။ ခရစ်တော်ရဲ့ သတင်းစကားတွေ တရုတ်လူမျိုးတွေဆီ ရောက်သွားသလို ဆူးကူးမျိုးတွေနဲ့ ယူနန်နယ် တဝှမ်း သတင်းကောင်းကြားရဖို့ အသက်ကို သက်တမ်း မစေ့မှီ စတေး သွားရတဲ့ သာသနာပြုဆရာ တစ်ပါးပါ။ သူ ဆုံးတုန်းက သမီး ၂ယောက်က ငယ်သေးတယ်။ သားလေးက မမွေးသေး ပါဘူး။ သားလေးကို ပင် မမြင်ခဲ့ရပါဘူး။ သူ့အမေက cell group ကို ဆုတောင်းခိုင်းတဲ့ စာတွေကို အမှီပြုပြီး သူ့သမီးကြီး Eillen Fraser က သူ့ရဲ့ ခရီးစဉ်ကို ပြန်လည် ဖော်ပြပေးခဲ့ပါတယ်။

သူဟာ တက္ကသိုလ် အောင်ပြီးတာနဲ့၊ တရုတ်ပြည်ကို ခရီးဆက်ခဲ့ တယ်။ ဉာဏ်ကောင်းပြီး ခရစ်တော်ကို စိတ်မဝင်စားတဲ့ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားတွေကို Calculus သင်္ချာပညာ သင်ပေးမဲ့အစား။ ဉာဏ်မကောင်း စာမတော်သော်လည်း ခရစ်တော်ကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ တောထဲက ကလေးတွေကို ဓမ္မသီချင်းလေးကိုဘဲ သင်ပေးခဲ့ပါတယ်။ အဓိပ္ပါယ်ရှိတယ်ဆိုတဲ့ ခံယူချက်ကြောင့် တက္ကသိုလ် လောက က ခွာနိုင်တာပေါ့။

တရုတ်ပြည်တခွင် လှည့်လည်ပြီး နတ်ကိုးကွယ်မှုများကို တရွာပြီး တရွာ တိုက်ဖျက်ခဲ့တယ်။ ဒီတောင်ပေါ်သားတွေဟာ၊ ခြံစည်းရိုး မကာနိုင်တဲ့ အတွက် ခွေးဆိုး တအုပ်နဲ့ရွာကို ကာကွယ်ထားကြတယ်။ ရွာနား နီးလာတာနဲ့ ခွေးဆိုး တအုပ်က ဝင်ကိုက်လို့ ခြေထောက်ဒဏ်ရာ ဗလပွနဲ့ သတင်းစကား ပြောကြားသူမှာ ခြေထောက် လှရမဲ့အစား မလှမပ ဖြစ်ခဲ့ရတာကို သူ့သက်သေခံချက်ထဲမှာ ရေးသားခဲ့ပါသေးတယ်။

သူတစ်ယောက်ထဲ မွေးရပ်မြေ ဇာတိမြို့ကို ချန်ထားပြီး တောထဲတောင်ထဲ လှည့်လည် သတင်းကောင်းဖြန့်ချိတဲ့အခါ နောက်တန်းကနေ သူ့ရဲ့ မိခင်နဲ့ မိတ်ဆွေ အသင်း သား တွေ Prayer circle ကို အလေးအနက် ဆုတောင်း ပေးဖို့ အမြဲတမ်း စာတွေ ရေးသားပို့ပေးခဲ့ပါတယ်။

တရုတ်ပြည်မှာ နေတုန်း။ လီဘူးကုန်သည်တွေ အရပ်သားတွေ လည်း ဝင်ထွက်သွားလာတာတွေ တွေ့တယ်။ ဒါနဲ့ သူတို့ တဖြေးဖြေး အဲဒီ တဖက်ကို သွားကြတယ်။ တရုတ် တော်လှန်ရေးဖြစ်တာ၊ အဲဒီဖက်ကို သွားကြ တယ်။ တရုတ်တော်လှန်ရေးဖြစ်တာ ခရစ်ယာန်တွေ နှိပ်ကွပ်ခံရလို့ မြန်မာပြည် ဘက်ကို ကူးသွား ကြတယ်။ တနေ့ကျတော့ ရွာလူကြီးတယောက် သူတို့ လီဘူးပွဲတော် တစ်ခု ကျင်းပဖို့ ရွာကို ဖိတ်တယ်။ အရက်ပုလင်းတွေ လာဝယ်ပြီး ပြန်သွားတော့ ဆရာလည်း ပွဲကို လိုက်သွားတယ်။ ပွဲစတော့ သောက် လိုက်တဲ့အရက်တွေ ပြီးတော့ သာမန်အချိန်မှာ ကောင်းတဲ့လူတွေက ဆိုးလိုက်တဲ့ ဖြစ်ခြင်း၊ အစွမ်းကုန် ဆိုးတော့တာဘဲ ဆရာလည်း ဒီလူတွေကို ကြည့်ပြီး အလင်းမရသေးဘဲ အမှောင်ထဲမှာဘဲ နေနေ သေးတာကို ကြည့်ပြီး ဝမ်းနည်း ပက်လက်ဖြစ်ပြီး မျက်ရည် ဖြိုင်ဖြိုင် ကျတော့တာဘဲ။ ရွာသားတွေ လည်း ဆရာ ဘာတွေ အလိုမကျလို့ ဒီလောက် တောင် ငိုကြွေးဝမ်းနည်း ရသလဲလို့ မေးတယ်။ ဆရာက မင်းတို့ဟာ စိတ်သဘော၊ မနောကောင်း ပေမယ့် အမှောင်ထဲမှာဘဲ နေနေသေးတာကို အလွန် ဝမ်းနည်းကြောင်း ပြောပြ တဲ့အခါ အဲလိုဆို ဆရာ ဒီလောက်တောင် ဝမ်းနည်းနေရင် ကျွန်တော်တို့ ဒီ အရက်သေစာ တွေကို သွန်ပစ်တော့မယ်ဆိုပြီး ဝက်တွေကို လောင်းကျွေးတော့ တာဘဲ၊ ရွာတွေလဲ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ နတ်ကိုးကွယ် ပူဇော် ပသတာ တဖြည်းဖြည်း ပပျောက်လာပြီး ခရစ်တော် သတင်းစကားကို နားထောင် လိုလားလာကြတယ်။ ဒီဆရာရဲ့ မျက်ရည်က စပြီး ဘုရားက စတင် အလုပ်လုပ် တယ်လို့ သူတို့ ယုံကြည်လာတယ်။ ဆရာ James Frasen ဟာ တောထဲ တောင်ထဲမှာ အထီးကျန် တကိုယ်တည်း ဖြစ်လှပါတယ်။ ဒါနဲ့ မြို့ရောက် တဲ့အခါ သူရဲ့ ဂီတပညာကိုလည်း လေ့ကျင့်တဲ့အနေနဲ့ နိုင်ငံခြားသား ပေါင်းစုံ ကို ဖိတ်ကြားပြီး ဂီတာတီးပွဲလေးတွေ ပြုလုပ်လေ့ရှိတယ်။ အဲဒီထဲမှာ ဆရာ တစ်ပါးရဲ့သမီး ရောက်လာအောင် သူဖိတ်ကြားလို့ နောက်ဆုံးမှာ ကြွရောက် လာတယ်။

သူ့ထက် အသက်ငယ်ပေမဲ့ သူ့ကိုမှ မချစ်ရင် ကမ္ဘာပေါ်မှာ အထီးကျန်ဆုံး လူသား ဖြစ်မယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။ မကြာခင်မှာ သူ့ အချစ်ကို တုန့်ပြန်ပြီး လက်ထပ်လိုက်ကြတယ်။ ဆရာကတော် Rosy လည်း တောထဲ တောင်ထဲမှာ ဆရာနဲ့ ဒုက္ခဆင်းရဲခံပြီး တတောင်တက် ဆင်း သွားလာနေရ တယ်။ အချို့ ရွာကျရင် အမှုတော်ဆောင် အချင်းချင်း သူတို့ အခန်းထဲမှာ နေခွင့် ပေးတယ်။ ဒီလောက်နုနယ်လှတဲ့ နိုင်ငံခြားသူ တစ်ယောက်ဟာ သမီး ငယ်ငယ်လေးနဲ့ တစ်ခါတစ်ခါ ဆရာ မပါဘဲ ခရီးသွားလာရတယ်။

တနေ့ကျတော့ တောထဲ သွားလာရင်း ဆရာ့ဆီကို တပည့်များက တောလမ်းနဲ့ မပြန်ဖို့ ဓါးပြတွေ လာနေတယ်လို့ သတင်းပေးစာ ရောက်လာ တယ်။ ဆရာလဲ လမ်းမကြီးကို ပြန်မသွားတော့ဘဲ၊ အတိုဆုံး ဖြစ်တဲ့ တောလမ်း အတိုင်း သွားခဲ့တယ်။ တကယ်ဘဲ လူတစ်အုပ်ကို သေနတ်တွေ ဓါးတွေနဲ့ ပက်ပင်း တိုးတော့တာဘဲ။ ဘယ်သူလဲလို့ မေးတဲ့အခါ သူက သာသနာပြုဆရာ လို့ဖြေတော့ သူတို့ဆီမှာလည်း ဆင်းဆင်းရဲရဲနဲ့ သာသနာ ပြု ဆရာတွေရှိတယ်လို့ ပြောတယ်။ သူတို့ဟာ ဘိန်းလိုက် ဝယ်တယ်။ တကယ်တော့ ဘိန်းဝယ်ချင် ယောင်ဆောင်ပြီး ဘိန်း ရှိလားလို့မေးတယ်၊ ရောင်းစရာ ရှိရင်တော့ သူတို့အတင်း လုယူလေ့ရှိတယ်လို့ ပြောတယ်။ သူနဲ့ စကားတွေပြော၊ ခင်မင်သွားကြပြီး လမ်းခွဲတော့ ဝက်သားခြောက်နဲ့ ရိက္ခာ အခြောက် ပေးစားလိုက်သေးတယ် ဆိုဘဲ အဲဒီလို ဘုရားသားတွေကို ဘုရားက ကြံဖန် စောင့်ရှောက်တယ်။ နောက်ဆုံး သူ ဗမာပြည်ဘက် လီဆူးနယ်ဘက်ကို တဖြည်းဖြည်း ဝင်ရောက်လာပြီး လီဆူးရွာတွေမှာ ကျမ်းစာသင် သီချင်းသင် ပေးတယ်။ သီချင်းတွေကို သူ့အပိုင်း Parts နဲ့ ကောင်းကောင်းသီဆိုနိုင်တာကိုလည်း မှတ်တမ်းတင်ထားတာ ဖတ်ရတော့ တကယ် မြစ်ကြီးနားရောက်တုံးက လီဆူးများ သီချင်းဆိုတာ ကြားရတော့ တကယ်ကိုယ်တွေ့ ကြားယောင်မိပါတယ်။

ဆရာကြီး Fraser သူဟာ အမေရိကန်မှာ အမျိုးတွေရှိတဲ့ အတွက် အမေရိကန်ကို လည်း ခွင့်နဲ့ ပြန်လည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကလေး ရရင်တော့ ဗြိတိသျှပညာရေးကိုဘဲ ရယူစေလိုတယ်။ ဒါကြောင့် ဗမာပြည်မြောက်ပိုင်းမှာ သာသနာပြုလမ်းကလေး ဗြိတိသျှပညာရေး ရအောင်သူ ရန်ကုန်မြို့နယ်တွေ နဲ့ လည်း အဆက်အသွယ်ပြုလာတယ်။ လီဆူး ကျမ်းစာ ရယူရေး အတွက်လည်း သူဆောင်ရွက်တာ အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။ သူ့မိသားစုဟာ ကျွန်မတို့ မြန်မာတိုင်းရင်းသားတွေ မရောက်မပေါက်တဲ့ တောင်ပေါ် ဒေသ အကြောမှာ လီဆူးတိုင်းရင်းသားများနဲ့အတူ အစားဆင်းရဲ၊ အနေဆင်းရဲ ဒုက္ခကြီးစွာ ခံခဲ့ရတယ်။ မြေဩဇာ မကောင်းတဲ့ လွင်တီးခေါင်လှတဲ့ တောင်ပေါ် ဒေသမှာ အဟာရ ချို့တဲ့တဲ့အတွက် ငှက်ဖျားရောဂါ ဖိနှိပ် လာတယ်။ မမျှော်လင့်ဘဲ အသက် ၅၂ နှစ် (၁၉၃၈) ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ ၂၅ ရက်မှာ ခေါင်းကိုက်တယ်ဆိုပြီး ငှက်ဖျားပိုး ဦးဏှောက်ထဲဝင်လို့ ဆုံးပါးသွား တယ်။ သူ့ဆီကိုတော့ သာသနာပြုဆရာအများထဲမှ ရှေးဦးသာသနာပြုဆရာ မျိုးကြဲခဲ့သူ ဆရာတစ်ပါးအဖြစ်၊ အသိအမှတ်ပြု ဂုဏ်ပြုတဲ့ စာလွှာ တစောင် ရောက်လာပါတယ်။ အဲဒါကတော့ လားရှိုး အသင်းတော်က လီဆူး အမျိုးသားတွေ ဆီကပါ။

သူ့အကြောင်း ဖတ်ရတော့ ဆရာယုဒသဿန်လိုဘဲ တရုတ်နဲ့ မြန်မာနိုင်ငံ နယ်စပ်တကြော လူသူမရောက် မပေါက်တဲ့ တောင်ပေါ် ဒေသတွေ မှာ နတ်ကိုးကွယ်မှု တိုက်ဖျက်ရေးကို ခက်ခက်ခဲခဲ သက်စွန့် ဆံဖြား အသက် ပေးခဲ့သူ ဆရာကြီးကို လေးစားမိ၍ ဤစာနဲ့ ဂုဏ်ပြုလိုပါတယ်။ နောင်လာ နောက်သား။ အထူးသဖြင့် လီဆူးလူမျိုးများအတွက်လည်း မှတ်တမ်းတင် အသိ အမှတ် ပြုကြဖို့ ထပ်မံသတိပေး လိုပါတယ်။ ။

“Aunty တစ်ဦး”

အလုံးစုံတို့ကိုအစိုးရသောအရှင်သခင်ယေရှုခရစ် (အန်ဒရူး)

"ထိုသခင်သည် ဘုရားသခင်၏ သဏ္ဌာန်တော်နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်နှင့်ပြိုင်သောအမှုကို လုယူ ခြင်း အမှုဟူ၍ မထင်မမှတ် လျှက်ပင်၊ -မိမိအသရေကိုစွန့်၍ အစေခံကျွန်၏သဏ္ဌာန်ကို ယူဆောင်လျက်၊ လူကဲ့သို့သောအဖြစ်၌ ဘွားမြင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။-ထိုသို့ လူ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ အသေခံခြင်းသာမဟုတ်၊ လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ အသေခံခြင်းတိုင် အောင် အစေကျွန်ခံ၍ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ့်ချ တော်မူ၏။– ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို အလွန် ချီးမြှောက်၍ ဘွဲ့နာမတကာတို့ထက် ကြီးမြတ်သော ဘွဲ့နာမကို ပေးသနား တော်မူ၏။"(ဖိ၊၂း၆–၉)

ချစ်သောမိတ်ဆွေ၊ အထက်ပါကျမ်းပိုဒ်ကို အချိန်ယူလေ့လာပါ။ လောကကြီး တခုလုံးရှိ ကျွန်ုပ်တို့အား အလွန်အံ့ဖွယ်သော အကြောင်းအရာကို ပြောပြနေပါသည်။ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် လူ့ဇာတိကို ခံယူခြင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များအတွက် အသေခံခြင်း၊ ဘုရားသခင်က သူ့အား အမြင့်ဆုံး ချီးမြှောက်ခဲ့ခြင်းတို့ဖြစ်သည်။

ဤသင်ခန်းစာ၌ ယေရှုသည် ဘယ်ကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချလျက်၊ အနိမ့်ဆုံးသို့ ဆင်းကာ လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ အသေခံခဲ့ခြင်းကို မြင်ရပေလိမ့်မည်။ ထိုနောက် ယေရှုကို ဘုရားသခင်က အထက်အရပ် အမြင့်ဆုံးဖြစ်သော စကြဝဠာ၏ ပလ္လင်၌ ချီးမြှောက်ကြောင်းကို မြင်ရပေလိမ့်မည်။

ယေရှုခရစ်သည် မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခဲ့ခြင်း

သခင်ယေရှုသည် မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခဲ့သော အကြောင်းအရာ သုံးခု ကို ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားကြပါစို့။

(၁) ယေရှုသည် မိမိကိုယ်ကို လူသားတဦးအဖြစ်ခံယူရန် နှိမ့်ချခဲ့၏။

ယေရှုခရစ်သည် မနေ့၊ ယနေ့၊ နောင်ကာလ မပြောင်းမလဲ အစဉ်အမြဲ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်။ သို့သော် သူသည် သူ၏ ဘုရားအခွင့်အရာ အပေါ် မြဲမြံတွယ်ကပ်ခြင်းကို မပြုခဲ့ပါ။ ယင်းအစား သူ၏ကြီးစွာသော တန်ခိုးနှင့် ဘုန်းအသရေကို ဘေးဖယ်လျှက် လူသားတယောက် အဖြစ်ကို ခံယူရန် မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချတော်မူခဲ့၏။ ဘုရား၏ သားတော်သည် ဤလောကသို့ ကြီးမြတ်သော၊ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရင်အဖြစ် မလာခဲ့ပါ။ ယင်းအစား သူသည် သေးငယ်သော အကူအညီမဲ့သော ခလေးသူငယ်အဖြစ်နှင့် ကြွလာခဲ့ပါသည်။ သူသည် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော နန်းတော်ထဲ၌ မမွေးဖွားခဲ့ပါ။ နိမ့်ကျသော နွားစားခွက် တွင် မွေးဖွားခြင်းကို ခံခဲ့၏။

(၂) ယေရှုသည် လူသားများ၏အစေခံကျွန်တဦးအဖြစ် ခံယူရန် မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခဲ့၏။

ယေရှုသည် သူ၏အသက်တာ တလျှောက်လုံး၌ သူတပါး၏ အစေကိုခံရန် မိမိကိုယ်ကိုနှိမ့်ချတော်မူခဲ့၏။ သူက "ငါသည် သင်တို့တွင် အစေခံ သူကဲ့သို့ဖြစ်သည်"ဟုဆို၏။

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်ကျမ်း(၁၃)၌ ယေရှု အသေမခံမီ သူ၏ တပည့်တော်များနှင့် နောက်ဆုံးသောညစာ စားခြင်းကို ဖတ်ရပါသည်။ ထိုခေတ် ထုံးတမ်း စဉ်လာအရ ရောက်ရှိလာသော ဧည့်သည်ကို တစုံတယောက် က ထို သူများ၏ခြေကို ဆေးပေးရပါသည်။ အမှန်မှာ ကျွန် တယောက်၏ အလုပ်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤနေရာ၌ ကျွန်တယောက်မျှ မရှိပါ။

ဧည့်သည်များ၏ ခြေကို ဆေးပေးရန် တပည့်တော် တယောက်ကမျှ မကမ်းလှမ်းကြပါ။ အယောက်စီတိုင်းက ဤအမှုကို မိမိတို့ပြုရန် မသင့်တော်ပါ။ မိမိတို့သည် အလွန် ကောင်းမြတ်ကြောင်းကို ခံယူကြပါသည်။ သို့သော် ယေရှုသည် သိတော်မူပြီး သူသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော် ဖြစ်သော်လည်း၊ သူသည် ဝတ်လုံကို ချွတ်ပြီးလျှင်၊ ပုဝါကိုယူ၍ ခါးကိုစည်းတော်မူပြီး အစေခံကျွန် တယောက်ကဲ့သို့ ပြုတော်မူ၏။ သူသည် အင်တုံ၌ ရေကို လောင်းပြီးလျှင် တပည့်တော်များ၏ခြေကို ဆေးတော်မူ၏။

(၃) ယေရှုသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ် အသေခံရန် မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချတော်မူ၏။

ဤကား ခမည်းတော် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော် ဖြစ်သော ဘုရား၏ သားတော်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်များအတွက် လက်ဝါးကပ်တိုင် ပေါ် အသေခံရလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ သခင်ယေရှုသည် သူ၏ ခမည်းတော်၏ အလိုတော်ကို နာခံခဲ့၏။ လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ သေခြင်းကဲ့သို့ ရှက်ဖွယ်သော သေခြင်း ဘယ်သောအခါမျှ မရှိပါ။ ဤသေခြင်းမျိုးသည် အဆိုးဆုံးသော အပြစ်သားများအတွက် နောက်ဆုံးနှင့် အကြီးဆုံးသော အပြစ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယေရှုသည် မိမိ ကိုယ်ကို နှိမ့်ချလျက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင် ၌ အပြစ်သား၏ သေခြင်း ကဲ့သို့ တိုင်အောင် အလွန်နှိမ့်ချတော်မူ၏။

ဘုရားသခင်သည် ယေရှုခရစ်ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် မိမိကိုယ်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ အသေခံခြင်း တိုင်အောင် နှိမ့်ချခဲ့ခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့နားလည်ခဲ့ရပြီ။ ယေရှုသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ် များကို ပေးဆပ်ရန် ညှင်းဆဲခံခြင်းနှင့် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ် အသေခံ ခြင်း ကို ခံခဲ့၏။ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ် သူ၏ အသေခံခြင်းသည် သူ၏ နှိမ့်ချခြင်း၏ အဆုံးသတ်ဖြစ်၏။ ယခုဆက်၍ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို အမြင့်ဆုံးသော ချီးမြှောက်ခြင်းကို ကြည့်မြင်ရလိမ့်မည်။

(၁) ဘုရားသခင်သည်ယေရှုကိုသေခြင်းမှ ထမြောက်စေခဲ့၏။

ဘုရားသခင်က သူ၏ သားတော်၏အလောင်းကို ရှိသေခြင်း၊ ဂုဏ်ပြုခြင်းနှင့် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ပြုရန် မြင်တွေ့စေခဲ့၏။ ယေရှု၏ အလောင်းကို ပိတ်ချောနှင့်ပတ်ရစ်ခြင်း၊ အဖိုးထိုက်သော အမွှေးနံ့သာများ လိမ်းခြင်းကို ပြုခဲ့၏။ သူဌေးတဦး၏သင်္ချိုင်းတွင်း သစ်တွင် မြှုပ်နှံခဲ့၏။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် ဘုရားသခင်သည်ယေရှုကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေခဲ့၏။ ကျမ်းစာက "..အကြောင်းမူကား ခရစ်တော်သည် ခမည်း တော်၏ ဘုန်းတန်ခိုးအားဖြင့် သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည်"ဟုဆိုသည်။ (ရော၊၆း၄)

(၂) ဘုရားသခင်သည် ယေရှုအား တန်ခိုးအလုံးစုံကို ပေးခဲ့၏။

ကျမ်းစာက "ခမည်းတော်သည် သားတော်ကို ချစ်တော်မူပြီ၊ အရာခပ်သိမ်းကို သားတော်၌အပ်ပေးတော်မူခဲ့ပြီ။"ဟုဆို၏။ ဘုရားသခင်သည် အလုံးစုံသော တန်ခိုးနှင့်အာဏာကို သူ၏သားတော်၌ ပေးအပ်ခဲ့ပြီ။ ယေရှုက သူ၏ တပည့်တော်များကို "ကောင်းကင်ဘုံ၌၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်၌၎င်း၊ စီရင်ပိုင်သော အခွင့်တန်ခိုး ရှိသမျှတို့ကို ငါ ခံရပြီ။"ဟုဆို၏။(မ၊၂၈း၁၈)

အဘယ်မျှ အံ့ဘွယ်ကောင်းသော အကြောင်းအရာ ဖြစ်ပါသနည်း။ ပြီးခဲ့သော ရက်အနည်းငယ်က ယေရှုသည် ကားစင်ပေါ် အသေခံခဲ့၏။ ယခု ထမြောက်ခြင်း အရှင် ခရစ်တော်သည် သူ၏တပည့်တော်များကို သူသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်၌၎င်း၊ စီရင်ပိုင်သော အခွင့်တန်ခိုး ရှိသမျှတို့ကို သူခံရပြီးကြောင်းကို ပြောပါ၏။

သခင်ယေရှုသည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ပြန် မတက်ကြွသွားမီ သူသည် ဤ ***အမိန့်*** ကိုပေးခဲ့၏။ "သင်တို့သည် လောကီနိုင်ငံ အရပ်ရပ် ရှိသမျှသို့ သွား၍၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောကြလော့။" ထိုနောက် သူသည် ဤအံ့ဘွယ်သော ***ကတိ*** ကိုလည်း ပေးခဲ့၏။ "ငါသည်လည်း ကပ်ကမ္ဘာ ကုန်သည်တိုင်အောင် သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ်မပြတ် ရှိသည်ဟု တပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။"

တပည့်တော်များ ကြည့်ရှုလျှက် နေကြစဉ်၊ သခင်ယေရှုသည် အထက်သို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူ၍၊ မိုးတိမ်သည် တပည့် တော်များ၏ မြင်ကွင်းမှ သူ့ကို မျက်ကွယ်အောင် ခံယူလေ၏။ သူသည် ဘုန်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ထမြောက်ခြင်း ခန္ဓာနှင့် သခင်ယေရှု သည် ဤကမ္ဘာမြေကြီးမှ တက်ကြွသွားပြီး၊ မိုးတိမ်ကိုဖြတ်လျှက် သူသည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ပြန်ကြွသွားတော်မူ၏။

သူ၏လက်များ၊ ခြေများ၌ သံရိုက်ရာရှိ၏။ သူ၏ နံဘေး၌ လှံထိုးရာ ရှိ၏။ သူ၏ ဦးခေါင်းပေါ်၌ ဆူးသရဖူ ဆောင်းခြင်းကြောင့် ဆူးဒါဏ်ရာ ရှိ၏။

(၃) ဘုရားသခင်သည် ယေရှုကို သူ၏လက်ျာဘက်၌ နေရာပေးတော်မူ၏။

သခင်ယေရှုသည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ပြန်သွားခဲ့ပြီးသောအခါ ခမည်းတော် ဘုရားသခင်သည် သူအား အမြင့်မြတ်ဆုံး သော ဂုဏ်ပြုခြင်း ရှိသော နေရာကို ပေးတော်မူ၏။ ဤနေရာသည် အဘယ်မှာနည်း။ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာဘက်၌ ရှိတော်မူ၏။ ဤနေရာသည် ခမည်းတော်ဘုရားက သူ၏သားတော်ကို ပေးသောနေရာဖြစ်သည်။ ကျမ်းစာက "ထိုတန်ခိုး တော်ကား၊ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူ၍ ခရစ်တော်၌ ပြုပြင်သော မဟာတန်ခိုး အာနုဘော် အရှိန်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ -ခပ်သိမ်းသော အထွဋ်အမြတ်၊ အာဏာစက်၊ တန်ခိုး၊ အစိုးရခြင်းမှစ၍၊ ယခုဘဝ နောင်ဘဝ၌ ခေါ်ဝေါ် သမုတ်သော ဘွဲ့နာမအလုံးစုံတို့အထက်၊ ကောင်းကင်အရပ်၌ မိမိ လက်ျာတော်ဘက်မှာ အလွန် မြင့်မြတ်သောနေရာကို ခရစ်တော်အား ပေးတော်မူ၍" ဟုဆို၏။(ဧ၊၁း၂၀–၂၁)

သခင်ယေရှုကို ပေးအပ်ခြင်းခံရသော ရာထူးနေရာသည် တစုံတဦး သော်၎င်း၊ (သို့) စကြဝဠာ၌ တန်ခိုး ရှိသော ကောင်းကင်တမန် တစုံတဦး ထက်၎င်း၊ အလွန်မှ သာလွန်ပါသည်။ ကျမ်းစာ၌ ဘုရားသခင်သည် အရာခပ်သိမ်းကို "သူ၏ ခြေအောက်၌" ချထားတော်မူ၏ဟုဆိုသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ အသက်ရှိသော သတ္တဝါ အားလုံးသည် သူ၏ အာဏာအောက်၌ ရှိကြသည်။

(၄) ဘုရားသခင်သည် ယေရှုနာမကို နာမတကာတို့အပေါ် ချီးမြှောက်တော်မူ၏။

သခင်ယေရှု မမွေးဖွားမီ သူ၌ ပရောဖက်ပြု ဟောထားခဲ့ သည်မှာ "သူ၏ နာမသည် အံ့ဩဘွယ် ဟုခေါ်ခြင်းကို ခံရမည်" ဟုဆို၏။ ဤ ပရောဖက် ပြုချက်သည် အံ့ဩဘွယ်ကောင်းလောက်အောင် ပြည့်စုံခဲ့၏။ ဘုရားသခင်သည် သူ၏နာမကို နာမတကာ တို့အပေါ် ချီးမြှောက်ခဲ့၏။ "ယေရှု ခရစ်"ဟူသော နာမသည် စကြာဝဠာ၌ အလွန်အံ့ဘွယ်ကောင်းသော နာမ ဧကန်အမှန် ဖြစ်တော်မူ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျမ်းစာ၌ နာမည်ကြီးခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ အကြောင်းကို စဉ်းစားနိုင်ပါသည်။ မောရှေ၏အကြောင်း စဉ်းစားသော် သူ့ကို "ဘုရားသခင်၏လူ" ဟုခေါ်သည်။ ဒါဝိဒ်ကို "ဘုရားသခင်၏ စိတ် တော်နှင့် တွေ့သောသူ" ဟု ပြောဆို ထားပါသည်။ ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် အခြား နာမည်ကြီးသော သူများ အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားနိုင်ပါသည်။ သို့သော် နာမ တကာ အားလုံးတို့ အပေါ် နာမ တခု ရှိသည်။ ထိုနာမကား "ယေရှု ခရစ်တော်"ဟူသော နာမ ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်က ထိုနာမကဲ့သို့ ကြီး မြတ်သော နာမ မရှိ၊ ဘယ်သောအခါမျှ ရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်း ပြောပါသည်။ "ယေရှုခရစ်"ဟူသော နာမ သည် ဤကမ္ဘာပေါ်ရှိ နာမ အားလုံး တို့အပေါ်(သို့) နောင်လာမည့် ကမ္ဘာအပေါ်၌လည်း ရှိတော်မူမည်။ ကျမ်းစာက

"ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို အလွန်ချီးမြှောက်၍ ဘွဲ့နာမတကာတို့ထက် ကြီးမြတ်သောဘွဲ့နာမကို ပေးသနားတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား-- ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် ယေရှု၏ ဘွဲ့နာမတော်ကို ဒူးထောက် ၍၊ ယေရှုခရစ်သည် သခင်ဖြစ်တော်မူ၏ နှုတ်နှင့် ဝန်ခံသဖြင့်၊ ခမည်းတော် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှား စေကြမည် အကြောင်းတည်း။"ဟု ဆိုသည်။(ဖိ၊၂း၉-၁၁)

(၅) သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ဘုရားသခင် စေလွှတ်ခဲ့သည်။

ယေရှုသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ အသေသတ်ခြင်းမခံမီ သူ၏ တပည့်တော်များကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ကြွလာ မည့်အကြောင်းကို မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ သူက "ခမည်းတော်သည် သမ္မာတရားကို ပြသော ဝိညာဉ်တော် တည်းဟူသော တပါးသော ဥပဓ္ဈာယ်ဆရာကို သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ်မပြတ် တည်နေစေခြင်း ငှါ သင်တို့အား ပေးတော်မူမည်။" ဟုဆိုသည်။ (ယော၊၁၄း၁၆)

ကျမ်းစာက သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ယေရှုသည် ဘုန်းမပွင့်မီ ပေးတော်မူမည် မဟုတ်ဟု ဆိုထားသည်။ သို့သော် သခင်ယေရှုသည် အလုံးစုံ တို့၏ သခင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံရလျှင် သူ၏ ယုံကြည်သူများအပေါ် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို သွန်းလောင်းတော်မူလိမ့်မည်။ ယေရှုက "ငါ သည် ခမည်းတော်၌ ရှိသည်ကိုငှင်း၊ သင်တို့သည် ငါ၌ ရှိသည်ကိုငှင်း၊ ငါသည် သင်တို့၌ ရှိသည်ကိုငှင်း၊ ထိုနေ့၌ သင်တို့သည် သိရကြ လိမ့်မည်။" ဟုဆို၏။ (ယော၊၁၄း၂၀)

ယေရှု သေခြင်းမှ ထမြောက်ပြီးနောက် ပင်တေကုတ္တေပွဲနေ့တွင် တပည့်တော်များသည် အထက်ခန်းတွင် စုဝေးလျှက် နေကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှု၏ ကတိတော်ကို သတိရလျှက် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် ကြွလာ ခြင်းကိုစောင့်လျှက်နေကြ၏။

ထိုအခါ လေပြင်းမုန်တိုင်း ကဲ့သို့သော အသံသည် တခဏခြင်းတွင် ကောင်းကင်မှ လာ၍၊ ထိုသူတို့ နေထိုင်သော အိမ်ကိုဖြည့်လေ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် ကွဲပြားသော လျှာတို့သည် မီးလျှာကဲ့သို့ ထင်ရှား၍၊ ထိုသူ အသီးသီးတို့ အပေါ်၌ တည်နေကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ကြ၏။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် ကြွလာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ယေရှုခရစ်သည် အားလုံးတို့၏ သခင် အဖြစ် ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံရပြီး ကြောင်းကို တပည့်တော်များ သိတော်မူ၏။ ထိုနောက် တမန်တော် ပေတရုက ဂျူးလူတို့အား ပြောခဲ့သည်မှာ "ထိုယေရှုကို ဘုရားသခင် ထမြောက်

စေတော်မူသည်ကို ငါတို့ရှိသမျှသည် သက်သေခံ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် လက်ျာလက်တော်နှင့် ချီးမြှောက်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသခင်သည် ကတိတော်နှင့်ယှဉ်သော သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ခမည်းတော်ထံ၌ ခံပြီးဖြစ်၍ သင်တို့သိမြင် ကြားရသော အရာကိုသွန်းလောင်းတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ကွပ်မျက်သော ယေရှုကို ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်အရာ၌၄င်း၊ အစိုးရသောအရှင် အရာ၌၄င်း၊ ခန့်ထားတော်မူသည့် အကြောင်းကို ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ အတပ်အမှန် သိမှတ်ကြလော့ဟု ပေတရု ဟောလေ၏။" ဟုဆိုသည်။ (တမန်၊၂း၃၂-၃၃၊၃၆)

ပင်တေကုတ္တေနေ့၌ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ဆင်းသက်ခြင်းသည် မည်သည့် သက်သေကို ဖြစ်စေခဲ့ပါသနည်း။

ယေရှုခရစ်သည် အလုံးစုံတို့၏သခင် ဖြစ်ကြောင်း သက်သေဖြစ်စေ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ တပည့်တော်များသည် ကြီးစွာသော တန်ခိုးကို ခံရပါသည်။ သူတို့ကောင်းစွာ သိသောသူ ယေရှုခရစ်သည် ယခု ကောင်းကင်ဘုံ ပလ္လင်၌ ထိုင်တော်မူ၏။ သူသည် အားလုံး တို့၏သခင်အဖြစ် စိုးစံတော်မူပြီ၊ သူတို့၏ မိတ်ဆွေလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ သူတို့သည် နေရာအနှံ့သို့ သွား၍ ခရစ်တော်၏ အကြောင်း ကို ရဲရင့်စွာ ဟောပြောကြ၏။

ယေရှုခရစ်သည် အားလုံးတို့၏ သခင်ဖြစ်သည်။

သခင်ယေရှုနှင့် ပတ်သက်သော အံ့ဘွယ်ကောင်းသော အကြောင်းအရာ များစွာကို လေ့လာခဲ့ကြပြီ၊ ဤသင်ခန်းစာ၌ လေ့လာခဲ့ရသော အရေးကြီးဆုံးသော သစ္စာတရားများထဲတွင် ယေရှုခရစ်သည် အားလုံးတို့၏ သခင်ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယေရှု၏ ကြီးစွာသော ပြောင်းလဲမှုများက အစားထိုးနေရာယူ ခဲ့ခြင်းကို ဆင်ခြင်ကြမည်။ ထိုလူ ယေရှုခရစ်သည် မိမိကိုယ်ကို အစေခံကျွန် အရာ၌၄င်း၊ ကားတိုင်ပေါ် အပြစ်သား သေခြင်းအရာ၌ အသေခံရန် နှိမ့်ချခဲ့သည်။ သူသည် အားလုံးတို့၏ သခင်အရာ၌ ခန့်ထား ခြင်းကို ခံရ၏။ ယခု သူသည် စကြာဝဠာ၏ အုပ်စိုးသူ ဖြစ်တော်မူသည်။

ယေရှုကို အပ်နှင်းသော ဘွဲ့နာမ ငါးမျိုးကို ကျမ်းစာ၌တွေ့ရသည်။ "အရှင် နှင့် သခင်"....ယော၊ ၁၃း၁၃။ "အစိုးရသော အရှင်နှင့် ခရစ်တော်"... တမန်၊ ၂း၃၆။ "အလုံးစုံတို့ကို အစိုးရသော သခင်"...တမန်၊ ၁၀း၃၆။ "ဘုရင်တကာတို့၏ ဘုရင်" နှင့် "သခင်တကာတို့၏ သခင်"...ဗျာ၊ ၁၉း၁၆၊

ယေရှုခရစ်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ သခင်ဖြစ်သည်။

ခရစ်ယာန်များစွာက ယေရှုကို ကယ်တင်ရှင်တဦးအဖြစ်သာ ယူဆ ကြ၏။ သို့သော် သူသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ သခင်လည်း ဖြစ်တော်မူသည်။ သူ သည် သခင်ယေရှုခရစ်တော် ဖြစ်သည်။ "**သခင်**"ဟူသောစကားသည် အုပ်စိုး သူအရှင်ဖြစ်သည်။ သူသည် ကျွန်ုပ် တို့၏အသက်တာများကို သူ့ကို ပေးရန်နှင့် သူ့ကိုအစေခံရန် တောင်းဆို ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယေရှု ခရစ်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အရှင်နှင့် သခင် ဖြစ်တော်မူသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိကိုယ်ကို သခင်ယေရှုအား အဘယ်ကြောင့် ပေးအပ်သင့်ပါသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့ကို သူ ပိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကျမ်းစာက ".. မိမိတို့ကို မိမိတို့ မပိုင်ကြောင်းကိုငှင်း၊ မသိကြသလော။ .. .သင်တို့သည် အဘိုးနှင့်ဝယ်တော် မူသောသူ ဖြစ်သောကြောင့်..." ဟု ဆိုသည်။ (၁ကော၊ ၆း၁၉-၂၀) "သင်တို့သည် အဘိုးနှင့် ဝယ်တော်မူသောသူ" ဟူသော စာသားများ ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ရှင်းလင်းစွာနားမလည်ဘဲ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။ သို့ သော် ကနဦး ခရစ်ယာန်များအတွက် အဓိပ္ပါယ်သည် အလွန် ရှင်းလင်းပါ သည်။ တမန်တော် ရှင်ပေါလု ဤစာများကို ရေးသားချိန်၌ လူသားများကို ကျွန် အဖြစ် ရောင်းဝယ်ခဲ့ကြသော ဈေးများရှိခဲ့ကြ သည်။ လူတယောက် သည် ဈေးသို့သွားပြီ၊ ကြက်တကောင်၊ ဘဲတကောင်ကို ဝယ်ယူနိုင်သကဲ့သို့ သူသည် ကျွန် တယောက်ကို ဝယ်ယူနိုင်၏။

အမြင့်ဆုံးသော တန်ဘိုးကိုပေးသော သူသည် ထိုကျွန်၏ အရှင်နှင့် သခင် ဖြစ်လာ၏။ ထိုကျွန်ကို သူ၏သခင်သည် ပိုင်တော်မူပြီ၊ အသက်ရှင်သမျှ ကာလပတ်လုံး ကျွန်ခံ ရပါသည်။ သင်နှင့်ကျွန်ုပ်သည် ကယ်တင်ခြင်း မရမီ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြစ်နှင့် စာတန်၏ ကျွန် ဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် ယေရှုသည် မိမိ၏ အဘိုးထိုက်သော အသွေးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဝယ်ခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်တို့ကို ရွေးရန် သူသည် သူ၏ အသက်ကို ပေးခဲ့၏။ သူသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဝယ်ခဲ့စဉ်ကပင် ကျွန်ုပ်တို့ကို သူ ပိုင်ခဲ့၏။ သူသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အရှင်နှင့်သခင် ဖြစ် တော်မူသည်။ သခင်ယေရှု ကျွန်ုပ်တို့ကို ပိုင်သောကြောင့်၊ ကျွန်ုပ်တို့ အသက်တာကို သူ့အားအစေခံရန် ကျွန်ုပ်တို့ ပေးအပ်သင့်ပါသည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ရန် သခင်ယေရှု ကျွန်ုပ်တို့ကို မစေခိုင်းပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ သည် သူ့ကို ချစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်တာကို သူ့အား ပေးဆက်ခြင်းကို ရွေးချယ်ရန်သာ သူ အလိုရှိတော်မူသည်။

ဘုရင်တကာတို့၏ ဘုရင်၊ သခင်တကာတို့၏ သခင်သည် သူ့ကို အစေခံရန် အခွင့်အရေးကို ကျွန်ုပ်တို့ကို ပေးအပ်လျှက် ရှိနေသည်ကို ကျွန်ုပ်သည် အမှန် သိမြင်နားလည်နိုင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိကိုယ်ကို သူ့ကို အစေခံရန် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပေးအပ်ကြ ပေလိမ့်မည်။ သင်၏ အသက်တာကို အားလုံး ပြီးပြည့်စုံစွာ သခင်ယေရှုထံ မပေးဆက်မချင်း သင်သည် စစ်မှန်သော၊ ပျော်ရွှင်သော ခရစ်ယာန်တယောက် မဖြစ်နိုင်ပါ။

ဘုရားသခင်သည် ယေရှုခရစ်ကို အလုံးစုံတို့၏သခင် အရာ၌ ခန့်ထားခြင်းကို သင်သည် သိမြင်ပါသလား။ သူသည် သင့်ကို သူ၏ အသွေးနှင့် ဝယ်တော်မူပြီး သင့်ကို သူပိုင်ကြောင်းကို သင် အမှန်သိရှိ နားလည် ပါသလား။ သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် သခင်ယေရှုထံသို့ သူပိုင်သော အရာ များကို ပေးမည်လား။ သင်၏အသက်တာကို သူ့ထံ သင် ပေးမည်လား။

သင်သည် သခင်ယေရှုကို မိမိကိုယ်ကိုပေးအပ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာ နားလည်မည်ဟု စိတ်ချပါရစေ။ သူသည် သင်၏ စကားအတိုင်း မှတ်ယူလုပ်ဆောင်ပေလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ သူသည်သင့်ကို ညွှန်ကြားသောသူ၊ သင်၏ သခင် ဖြစ်လာပေလိမ့်မည်။

ယခု သင်သည် အမှန်ပင် သခင်ယေရှုကို သင်၏သခင်အဖြစ် လက်ခံရန် ရွေးချယ်မှုကို ပြုမည်လား။ သို့ဖြစ်သော် ဤ ဆုတောင်းချက်သည် သင့်ကို မစ ပေလိမ့်မည်။ သင်သည်မိမိကိုယ်ကို သခင်ယေရှုထံ ပေးဆက်

ပြီးနောက် သင်၏ နာမည်နှင့် နေ့စွဲကို လက်မှတ်ရေးထိုးပါ။ သင်၏ဆန္ဒနှင့် ဆုံးဖြတ်ချက် မှတ်တမ်းသည် သင်၌ ရှိနေပေလိမ့်မည်။

"သခင်ယေရှု ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌၄င်း၊ မြေကြီးပေါ်၌၄င်း၊ အရှင်သခင် ဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်သိ မြင် နားလည် လာခဲ့ ရပြီး ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်ုပ်ကို မိမိ၏ အဘိုးထိုက်သော အသွေးနှင့် ဝယ်တော်မူပြီး၊ ကျွန်ုပ်ကို ကိုယ်တော် ပိုင်တော်မူ၏။ ယခု ကျွန်ုပ် သည် မိမိကိုယ်ကို ကိုယ်တော်၏အလိုကို လိုက်လျှောက်ရန် ကိုယ်တော်ထံ ပေးဆက် ပါသည်။ ယနေ့မှစ၍ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်ုပ်၏ အရှင်နှင့်သခင် ဖြစ်တော်မူသည်။" အာမင်။ ယေရှုခရစ်သည် အလုံးစုံတို့၏ သခင် ဖြစ်တော် မူပြီး၊ သူသည် ကျွန်ုပ်၏ သခင် ဖြစ်တော်မူသည်။ ။ **(အန်ဒရူး)**

---

u&eawmEirewi;a'o t rww&(1)

မင်းအောင်သက်လွင်

'သစ်'စောင်းထက် 'သံ'စောင်း ထက်။'သံ'စောင်းထက် 'ကျောက်'စောင်း ထက်။'ကျောက်'စောင်းထက် 'ရေ'စောင်း ထက်။'ရေ'စောင်းထက် 'လေ'စောင်း ထက်။

အဲဒီ ဆိုရိုးစကား အတိုင်းဆိုရင် "လေ" စောင်းက အ'ထက်'ဆုံးပေါ့။ အဲဒီစကားလေးကို စကြားကြားချင်းတုံးက ကမ္ဘာပေါ်မှာ "လေ"စောင်းက အထက်ဆုံး ဆိုတာ မယုံခဲ့မိဘူး။ အိမ်နောက်ဖေးက ကုက္ကိုပင်ကြီးကို လူကြီး နှစ် ယောက်၊ တစ်ယောက်တစ်ဘက်စီ ရောမ လက်ဆွဲ လွှကြီးတွေနဲ့ ခြေကန် ဆွဲဖြတ် ပြီး ဓါးတွေ

ပုဆိန်တွေနဲ့ ခုတ်၊ ထစ်၊ ပိုင်း၊ ဖြတ်ခဲ့ကြ တာကို ငယ်ငယ်တုံးက တွေ့ဖူးထားတော့။ သစ်တွေ ဝါးတွေကို ဓါး'သံ' နဲ့ ခုတ်ဖြတ်ရတယ်။ 'သစ်' စောင်းထက် 'သံ'စောင်း ထက်တယ် ဆိုတာ ယုံခဲ့ ဖူးတယ်။ ဓါး 'သံ'ကို ပါးလွှာပြီး ထက်အောင် သွေးချင်ရင် ဓါးသွေးကျောက်ပေါ်မှာ သွေးတဲ့အတွက် 'သံ' စောင်းထက် ကျောက်စောင်း ထက်တယ်ဆိုတာ ငယ်ငယ် တုံးက ကိုယ်တွေ့မြင်ခဲ့ဖူးတယ်။ ပင်လယ်ကမ်းစပ်နားက ကျောက်ဆောင်ကြီးတွေ ရေလှိုင်းက ရိုက်ပါများတော့ တစ်စစီ ပဲ့ကြွေတယ်ဆိုတာကို အလယ်တန်း ကျောင်းသား ဘဝတုံးက ပထဝီ ဆရာမ သင်တာကြားခဲ့ဖူးတယ်။ စက်မှုသိပ္ပံ နည်း ပညာတွေနဲ့ ရေ နဲ့ သဲ အားကိုသုံးပြီး ၂လက်မလောက် ထူတဲ့ သံပြားကြီးတွေကို ဖြတ်တာ သင်ခဲ့ရဖူးတယ်။ "ရေ"စောင်း ထက်တယ်ဆိုတာ မြင်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

မှတ်မှတ်ရရ ၂၀၀၈ ခုနှစ် မေလ ၄ရက်နေ့မှာ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်က "ဟို တစ်နေ့က မြန်မာပြည်မှာ မုန်တိုင်းတိုက်တာ ကြားပြီးပြီလား" လို့ လှမ်းပြောပါတယ်။ မုန်တိုင်းဆိုတာ ချို(ဂျို)နဲ့ လားလို့ မေးရလောက်အောင် တစ်သက်မှာ မုန်တိုင်းတစ်ခါမှ မမိ ဖူးတာမို့ ခပ်ပေါ့ပေါ့ဘဲ "ဟင့်အင်း" လို့ ပြန်ဖြေလိုက်ပါတယ်။ အိမ်ပြန် ရောက်တော့ Channel News Asia က မြန်မာပြည် မုန်တိုင်းသိတင်းကို ပြနေပါပြီ။ နောက်တော့ မုန်တိုင်းက သာမာန်မုန်တိုင်း မဟုတ်ဘူးဆိုတာ၊ တီဗီ သတင်းတွေ သတင်းစာတွေထဲကနေ သိလာရတယ်။

မုန်တိုင်းကြောင့် သေဆုံးသွားသူတွေ၊ အတိ ဒုက္ခရောက်နေသူတွေ အတွက် ဆုတောင်းပွဲလေးကို စိန့်အန်ဒရူးကသီဒရယ်မှာ စင်ကာပူရောက် မြန်မာ တိုင်းရင်းသား ခရစ်ယာန်တွေ စုပြီးလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီပွဲက အပြန်မှာ မုန်တိုင်း ဒဏ်ခံရတဲ့ သူတွေဆီသွားပြီး တတ်နိုင်သလောက် အကူအညီ ပေးချင်စိတ်တွေ ကျွန်တော့် ရင်ထဲမှာ တဖွားဖွား ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။

မုန်တိုင်းပြီးလို့ တစ်လလောက် အကြာမှာ စင်ကာပူရောက် မြန်မာ တိုင်းရင်းသား ပေါင်းစုံတက်လေ့ရှိတဲ့ အသင်းတော်က မြန်မာပြည်မှာ မုန်တိုင်းဒဏ် ခံနေရတဲ့ သဘာဝဘေး ဒုက္ခသည်တွေကို ကိုယ်ထိ လက်ရောက် ဆေးဝါးကုသ ပေးလှူကူညီမယ်။ ပါဝင် ဆက်ကပ် လိုက်ပါ လိုတဲ့ သူတွေကို လက်ခံပါတယ်လို့ ဖတ်ခေါ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်လိုက်ပါဖို့ စာရင်းပေး လိုက်မိပါတယ်။ သွားမဲ့ ခရီးစဉ်ရဲ့ အဓိက ရည်ရွယ် ချက်က ဆေးဝါးကုသပေးဖို့နဲ့ တတ်နိုင်သလောက် ပေးကမ်း လှူဒါန်းဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ စင်ကာပူရောက် မြန်မာလူမျိုး ၁၃ယောက် နဲ့ မြန်မာပြည်က ၁၃ယောက် စုစုပေါင်း ၂၆ယောက်ဟာ ဇွန်လ ၂၃ ညနေမှာ ရန်ကုန် မော်တင် သင်္ဘောဆိပ်ကနေ ရန်ကုန် မော်လမြိုင်ကျွန်းသင်္ဘော 'ဗညားဦး'ကို ညနေ ၆နာရီကနေ စ စီးပြီး ဘိုကလေးမြို့ကို ခရီးထွက်ခဲ့ကြပါတယ်။

တစ်ညလုံး သင်္ဘောစီး လာလိုက်တာ အဆင်ပြေပြေ သက်တောင့် သက်သာ ရှိလှပါတယ်။ ဒုတိယထပ် သင်္ဘောဦးပိုင်းနဲ့ အထက်တန်း အိပ်ခန်း သုံးခန်းရတဲ့အတွက် လူခွဲပြီး နေရာယူ ခဲ့ကြပါတယ်။ ညဦးပိုင်းမှာ လိုက်ပါတဲ့ သူအချင်းချင်း သိပ်မသိကြသေးတဲ့အတွက် မိတ်ဆက်ပြီး သင်္ဘောပေါ်မှာဘဲ ခရီးစဉ်အတွက် ဆုတောင်းဆက်ကပ်ပြီး မိတ်သဟာယဖွဲ့ခဲ့ကြ ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အိပ်နေတုံးမှာ သင်္ဘောကတော့ ကျိုက်လတ်၊ မြင်းကကုန်းမြို့တွေမှာ ခန ဆိုက်ကပ် ပြီး ကုန်တင် ကုန်ချ လုပ်ခဲ့ပါတယ်။

ဇွန် ၂၄ရက်နေ့ မနက်စောစော ဝေလီဝေလင်း ၄နာရီလောက်မှာ ဘိုကလေးမြို့ကို ရောက်ပါတယ်။ လာကြိုတဲ့ စက်လှေပေါ်ကို သင်္ဘောပေါ်ကနေ ကုန်ပစ္စည်းတွေ၊ အလှူပေးမဲ့ ခြင်ထောင် ထုတ်ကြီး သုံးထုတ်၊ ခရီးဆောင်အိတ် တွေကို ချပါတယ်။ မြို့ပေါ် ခနတက်၊ လှူမဲ့ လယ်ထွန်စက် သွားဝယ်ပြီး၊ နာရီပိုင်း အတွင်းမှာ ဘိုကလေးမြို့နဲ့ အလှမ်းနည်းနည်း ဝေးတဲ့ ကပ်သမျင်ရွာ (ကသမြင် ရွာ)ကို စက်လှေနှစ်စီးနဲ့ လူစုခွဲပြီး ထွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ နည်းနည်းကြီးပြီး စက်ကောင်းတဲ့ စက်လှေမှာ လှူမဲ့ ခြင်ထောင်ထုတ်ကြီး သုံးထုတ်၊ ခရီးဆောင် အိတ်တွေ တင်ပါတယ်။ ဘိုကလေးကနေ သုံးနာရီကျော် စက်လှေစီးခဲ့ရပါတယ်။ စက်လှေက သေးတဲ့အပြင် လှေပေါ်မှာ သီးသန့် အိမ်သာ မပါတဲ့အတွက် ဘို ကလေးမြို့ပေါ်မှာ ကတည်းက အပေါ့အပါး အပြီး သွားထားရပါတယ်။ မနက်စာ ကိုတော့ လှေပေါ်မှာဘဲ အဆင်သင့်ကြိုတင် ချက်လာတဲ့ ငပိကြော်၊ ကြက်ဥကြော် တွေနဲ့ စားကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သွားတဲ့ ခရီးစဉ်မှာ စင်ကာပူ မြန်မာ အသင်းတော်က သင်းအုပ်ဆရာ နှစ်ပါး၊ ဆရာကတော် တစ်ဦး၊ ဆရာဝန် နှစ်ဦး၊ စင်ကာပူက သူနာပြု သုံးဦး၊ မြန်မာပြည်က သူနာပြု လေးဦးနဲ့ ကျန်တဲ့ ကျွန်တော်တို့လို ဆေးပညာ မတတ်သော်လည်း လိုအပ်တာတွေကို ကူညီလုပ်ကိုင်ဖို့ လိုက်လာတဲ့ အကူ လူ ၁၄ယောက်။ စုစုပေါင်း ၂၆ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ စက်လှေနှစ်စီး ငှားပါ တယ်။ ခရီးစဉ်က ၂၃-၆-၂၀၀၈ ညနေ ကနေ ၂၇-၆-၂၀၀၈နေ့ ည အထိ စုစုပေါင်း ၄ရက်နဲ့ ၄ည ကြာခဲ့ပါတယ်။ နာဂစ် ဆိုင်ကုန်းမုန်တိုင်းဒဏ် ခံရတဲ့ ရွာ စုစုပေါင်း ဘိုကလေးမြို့ အနီးတဝိုက်က ၁၂ရွာကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ယူဆောင် သွားတဲ့ အလှူငွေ၊ အလှူပစ္စည်း၊ ဆေးဝါးတွေ အားလုံးကို လိုအပ်တဲ့ သူတွေ လက်ထဲ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ သွားရောက် လှူဒါန်း ပေးနိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် ဝမ်းသာ ပီတိ ဖြစ်မိပါတယ်။ ကိုယ်ထိလက်ရောက် မသွားနိုင် ကြတဲ့ စင်ကာပူနိုင်ငံရောက် မြန်မာ တိုင်းရင်းသားယုံကြည်သူ အလှူရှင်တွေ (သာခု) "အာမင်" ခေါ်နိုင်စေမဲ့ အသေးစိတ် ခရီးသွားမှတ်တမ်းလေးကို နေ့ရက် အစီအစဉ် အတိုင်း နောက်လ က စပြီး သခင့်စကား စာစောင်ရဲ့ စာမျက်နှာ အခက်အခဲ ရှိတာကြောင့် လစဉ် အပိုင်းခွဲပြီး ရေးသားတင်ဆက်ပေးပါ့မယ်။ စောင့်မျှော်ဖတ်ရှုကြပါလို့ နိဒါန်းကလေး ရေးပြီး တင်ဆက် လိုက်ပါတယ်။ ။ **မင်းအောင်သက်လွင်**

နာမည်လှလှလေး တွေအကြောင်း

သူ့နာမည်က 'မာလာ'၊ သူလေးက 'ဆုနာမီ'

သူ့ကျတော့ 'နာဂစ်'၊ သူ့ကိုလဲ 'စီချွမ်' တဲ့

နာမည်လေးတွေ လှတဲ့သူတွေက ...

ငါတို့ အသည်းတွေကို ဆုတ်ဖြဲယူ၊ ငါတို့ အစွဲတွေကို ခုတ်ခွဲယူ၊

ငါတို့ မျက်ရည်တွေကို အတင်း ခပ်ယူ၊ ငါတို့ ပန်းတိုင်တွေကို လမ်းလွှဲသူ၊

ငါတို့ အနာဂါတ်တွေကို အရောင်ဆိုးသူ၊ ငါတို့ ဘဝတွေကို အတင်း ခိုးယူ၊

ငါတို့ အသက်တွေကို အတင်း ချိုးယူ၊ ငါတို့အိမ်မက်တွေကို အတင်း နှိုးယူခဲ့တယ်။

သခင်ရယ် နာမည် လှလှလေးတွေအတွက် ...

အသည်းတွေ မကွဲ ချင်တော့ဘူး၊ မျက်ရည်တွေ မရွဲ ချင်တော့ဘူး၊

လမ်းတွေ မလွဲ ချင်တော့ဘူး၊ အနာဂါတ်တွေ မမည်း ချင်တော့ဘူး၊

ဘဝတွေ မကျိုး ချင်တော့ဘူး၊ အိမ်မက်တွေ မဆိုး ချင်တော့ဘူး၊

နောက်တစ်ခါ အချင်းချင်း မိတ်ဆက်လို့ နာမည်လှလှ လေးတွေပြောရင်

ကြောက်စိတ်တွေ ဝင်ဝင်လာပြီး၊ ဖျားချင် သလိုလို ဖြစ်နေမိတယ် ။

မင်းထွန်းသက်လွင်

မည်သူမဆို စာမူများ ရေးသား ပေးပို့နိုင်ပါသည်။
(နိုင်ငံရေး၊လူမျိုးရေးဂိုဏ်းဂဏနှင့် ငြိစွန်းပါတ်သက်သော စာမူများကို လုံးဝ လက်မခံပါ)
Min Aung Thet Lwin, 142A, Changi Road, Singapore 419724
E-mail; min_atl @ yahoo.com.sg ((Phone (65) 81222320))
((သခင့်စကား စာစောင်ကို www.jbcs.org.sg တွင် အခမဲ့ ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်))